

Ószöny, 1898. december 31. – Budapest, 1968. november 24.

Agrárproletár-családból származott, apja földműves volt. Fia hat elemit, majd 1940-ben népfőiskolát végzett. Tizenkét éves korában munkába kellett állnia. Az első világháború alatt, 1916 áprilisától 1918 tavaszáig katona. A Tanácsköztársaság alatt csatlakozott a Vörös Hadsereghez. A Tisza mentén harcolt a román királyi hadsereg ellen; fogságba esett, majd internálták. 1920 februárjában szabadult a hajmáskéri táborból, de behívták a horthysta nemzeti hadseregbe. 1920 novemberében tért vissza szülőfalujába, ott rendőri felügyelet alá helyezték. Mint világháborút járt katona, a Nagyatádi-féle földreform során kapott 2 kat. hold földet. 1921-ben sikerült munkát szereznie, a MÁV-nál lett pályafenntartási napszámos, majd a komáromi fűtőházban, később a Milch-féle fatelepen dolgozott 1931-ig. 1931-től alkalmi munkákból élt; rakodómunkás, kubikos, részes arató egy szőnyi gazdánál. Az 1920-as évek elején kapcsolódott be a munkásmozgalomba, belépett a Földmunkások Országos Szövetségébe, s tagja lett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak is. 1930-ban alapítója és elnöke az MSZDP szőnyi szervezetének. 1935-ben került összeköttetésbe a Független Kisgazdapárttal, Dancs Józseffel együtt Cseh-Szombathy László mellett korteskedett az 1935. évi parlamenti választásokon. 1936-ban lépett át a kisgazdapártba, a párt egyik vidéki szervezőtitkára, augusztus 20-ától az országos nagyválasztmány tagja lett. 1937-től az FKGP földmunkás-tagozatának elnöke. A párt közbenjárására 1936-ban három évre állást kapott Komáromban a Kisalföldi Mezőgazdasági Kamaránál. 1939-ben az FKGP Komárom-Esztergom vármegyei listáján elindította a választásokon, de nem jutott mandátumhoz. Még ez évben beválasztották az Országos Mezőgazdasági Kamarába és tagja lett az Országos Mezőgazdasági Munkabér-megállapító Bizottságnak is. 1939-ben az almásfüzitői olajfinomítóban szakmunkás, majd ismét kubikos. 1940-ben részt vett a Katolikus Agrárfújásági Legényegyletek Országos Tanácsa érdi vezetőképző tanfolyamán. A Magyar Parasztszövetség alapító tagja, 1941. szeptember 28-ától a szövetség függetlenített országos szervezőtitkára. Egyik kezdeményezője, 1943-tól elnöke a Magyar Parasztszövetség Földmunkásszakosztályának. 1942-től az illegális Kommunisták Magyarországi Pártjával is volt kapcsolata. 1943 augusztusában részt vett és felszólalt a szárszói konferencián. Fontos munkát végzett az 1944. februári vésztői földmunkás kongresszus megszervezésében és lebonyolításában. A német megszállás után szerepet vállalt az ellenállási mozgalomban, hamarosan behívták katonának; egy munkaszolgálatos század mellett teljesített szolgálatot. Fogságba esett, csak 1945 júniusában került haza szülőfalujába. Távollétében 1945. június 24-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. augusztus 20-ától az FKGP alelnöke, a politikai bizottság és az országos intézőbizottság tagja. Újjáalakulásától a Magyar Parasztszövetség alelnöke, továbbra is elnöke a földmunkásszakosztálynak. Lassan kialakult körülötte a baloldali parasztokból álló képviselőcsoport, amely kezdetben még nem játszott jelentősebb szerepet a pártéletben. 1945. november 4-étől nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő; 1958. szeptember 26-ig a Hazafias Népfront Fejér megyei listáján, 1958. november 16-tól 1967. január 28-ig a Komárom megyei listáról, 1967. március 19-én Komárom megye 9. számú egyéni választókerületében jutott képviselői mandátumhoz. 1945. november 15-étől 1946. február 23-ig államminiszter Tildy Zoltán, illetve Nagy Ferenc kormányában; 1946.

február 23-ától 1946. november 20-ig a Nagy-kormány földművelésügyi minisztere. 1946. december 18-ától 1947. szeptember 24-ig ismét államminiszter. 1947. május 12. és 23. között a parasztszövetség képviselőjében részt vett a nemzetközi parasztunió hágai kongresszusán. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondása és emigrációba kényszerítése után, 1947. június 1-jétől a Független Kisgazdapárt, majd a Magyar Parasztszövetség elnöke. Június 19-étől a Kis Újság főszerkesztője. Vezetésével a párt hozzájárult a hároméves terv törvényerőre emeléséhez, a bankok államosításához és az előrehozott parlamenti választások kiírásához. 1947 áprilisától az Országos és a Kisalföldi Földművelésügyi Tanács elnöke. 1947. szeptember 12-én a párt nagyválasztmánya megerősítette elnöki tisztségében. 1948. április 16-ától 1948. december 10-ig földművelésügyi miniszter a Dinnyés-kormányban. 1948. december 8-ától az FKGP Politikai Bizottsága által a párttagság felülvizsgálatára kiküldött ötfős bizottság tagja. 1948. december 10-étől 1952. augusztus 14-ig miniszterelnök, majd 1952. augusztus 14-étől 1967. április 14-ig a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke. 1949. március 15-étől 1960. május 28-ig a Magyar Függetlenségi Népfront, illetve a Hazafias Népfront alelnöke. Az 1956. októberi 24-én kinevezte Nagy Imre kormányát. Támogatta a Független Kisgazdapárt újjászervezését, de a Varsói Szerződésből való kilépést nem helyeselte. 1956. november 12-én kinevezte a Kádár János vezetésével megalakult forradalmi munkás-paraszt kormányt, s szorosan együttműködött vele. 1959-ben belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba, s december 5-én tagja lett a Központi Bizottságnak. 1967 áprilisában nyugállományba vonult, 1968 júniusában kinevezték az akkor alakult Országos Szövetkezeti Tanács elnökévé.